

Apoera slaapt... met één oog open

Hoewel Apoera oogt als een vredig en rustig dorp, woedt ondertussen een hevige machtsstrijd. Onderdrukking en angst overheersen terwijl er politieke spelletjes worden gespeeld. De verbanning van de inheemsen uit het Kabalebogebed en het Bakhuy-gebergte roept veel vragen op.

TEKST CAROLINE VAN SCHUBERT EN NATASCHA FRENSCH

BEELD NATASCHA FRENSCH

“**H**eb je 250 srd te leen?” Voormalig kapitein Jeffrey Armaketo kijkt bedrukt naar zijn slinkende portemonnee. Het geld dat hij had gekregen van de NDP om met zijn dorpelingen naar de Mega Eenheids Manifestatie op het Onafhankelijkheidsplein te komen is al bijna op. Hongerig en moe zitten twintig Inheemsen in de bus te wachten op een warme hap. “We zijn gisteren pas om tien uur in de avond aangekomen en hebben de manifestatie maar voor twee uur kunnen meemaken”, vertelt één van hen. Ondanks het korte nachtje in Paramaribo en de terugreis van weer zestien uur toch de moeite waard, vinden ze. “We hebben alles gefinancierd gekregen, de overnachting en het eten. We komen graag.” Nadat het laatste geld bij elkaar is geschrapt en er genoeg eten is gehaald, stapt de schare in Nickerie over op een grote boot, geschonken door de NDP, om de ellenlange terugvaart te maken. Muisstil bevestigen de vrouwen en kinderen hangmatten aan het plafond, mannen kijken boven op het dek over de Coran-

